

Україна і G20: критичний аналіз необхідності подолання розколів і вибору ноостратегії розвитку людства

НАУКОВО-ДОСЛІДНА ГРУПА¹:

Корсак Костянтин Віталійович

д-р. філос. наук, професор, відповідальний автор,
ПВНЗ «Київський медичний університет»,

Таланчук Петро Михайлович

д-р техн. наук, професор, Президент,
Відкритий міжнародний ун-тет розвитку людини «Україна»

Давиденко Ганна Віталіївна

д-р. педагог. наук, професор,
Відкритий міжнародний ун-тет розвитку людини «Україна»

Дзвінчук Дмитро Іванович,

д-р. філос. наук, професор,
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

Кірик Тамара Вікторівна

к. пед. н, доцент, *ПВНЗ «Київський медичний університет»*,

Похресник Анатолій Костянтинович

канд. філос. наук, доцент, директор,
Київський технікум електронних приладів.

¹ Повний склад науково-дослідної групи вказаний у кінці статті

Анотація. Автономне об'єднання освітян і науковців України, відоме в Інтернеті як «Київський клуб АНТИКОЛАПС», розпочинає потенційно переможний для Вітчизни 2023 рік з серії фундаментальних публікацій форсмажорно-стратегічного спрямування. Ми пропонуватимемо тільки новітні ноонаукові факти, надаючи читачам свободу в їх оцінюванні та використанні. Назва цієї статті свідчить про її скерування на критичний аналіз виникнення, діяльності і перспектив **G20** (чи «Групи двадцяти») в їх корисності для боротьби українців проти російської агресії не тільки для самопрятунку, а й через необхідність виконати черговий подвиг у низці доручень Долі (чи Бога?) рятувати всю популяцію Номо й забезпечувати її позитивний поступ в найбільш критичних обставинах. Об'єктивна оцінка недоліків і можливостей **G20** лідерами України й загалом громадян може при правильних діях згуртувати майже всі народи у ліквідації наявних і майбутніх загроз для безпечного і мирного співжиття мільярдів землян. Наша пасивність і помилкові дії сприятимуть поглибленню вже помітних розколів й мати наслідком зникнення розумного життя на планеті. Для досягнення благородної мети і виконання необхідних завдань ми використаємо найсучасніші ноонаукові знання, що тимчасово лишаються невідомими і в межах **G20**, і на всій планеті, яка все ще ігнорує прихід двох меганоореволюцій — №1 і №2. Перша є виробничою і полягає в перспективно швидкому усуненні головних загроз через заміну деструктивних процесів на екологічно ідеальні ноотехнології, а от друга вимагатиме десятків років, які необхідні для накопичення фактів про минуле Номо, племен, народів і націй і створення правдивої картини і всього минулого, і знань кожної людини про себе і своє оточення. Для громадян України ми пропонуємо авторський засіб формування міцного психологічного захисту, що полягатиме в формуванні правдивого уявлення про подвиги пращурів, і про завдання всіх українців у виконанні чергового цивілізаційного мегаподвигу.

Ключові слова: криза людства, комплекс загроз, засоби порятунку Номо, **G20** серед інших об'єднань, помилковість попередньої стратегії, прогноз діяльності на майбутнє, завдання українців

1. ВСТУП

Він буде коротким — кілька фраз, хоч обрана нами на 2023 рік стратегія досліджень і публікацій охоплює феноменально широкі теми. Свою тактику викладу отриманих результатів свідомо скеруємо на економію часу читачів. Для цього відмовимося від огляду океану праць попередників у сфері публікацій зі світу Sciences&Arts і сконцентруємо зусилля над наданням найновіших ноонаукових фактів, необхідних усім потенційним читачам для формування правильних уявлень і про віддалене минуле, і про ймовірний розвиток подій у XXI ст., що стрімко прискорюються саме в момент створення подальшого тексту.

Маємо сподівання на ефективне досягнення мети статті та виконання пов'язаного з нею комплексу завдань через використання найновіших наукових і технічних досягнень — відомих нам з праць зарубіжних колег, а також власних, кількість яких продовжує зростати (з багатьма можна познайомитися через інтернетний пошук по слову «Nooglossary»). Невелику частину подібної інформації надають наші публікації [1; 2].

2. Основи нооінформації для всіх читачів

Головний об'єкт нашого викладу — реальне майбутнє, опис якого стане результативним і гарантовано корисним для всіх читачів тільки у разі засвоєння ними «слів з цього майбутнього», як мінімум — того початкового ноолексикону, що існує на даний момент.

Нам першорядно важливо підкреслити різницю між сучасним «західно-світовим» лексиконом-2000 і тим *ноолексиконом*, що народився в 2000 році й розширюється в в даний момент, рухаючись до оволодіння простором думок всіх Ното через пару десятків років. Для пояснення майже всього необхідного використаємо два авторських рисунки — №1 і №2.

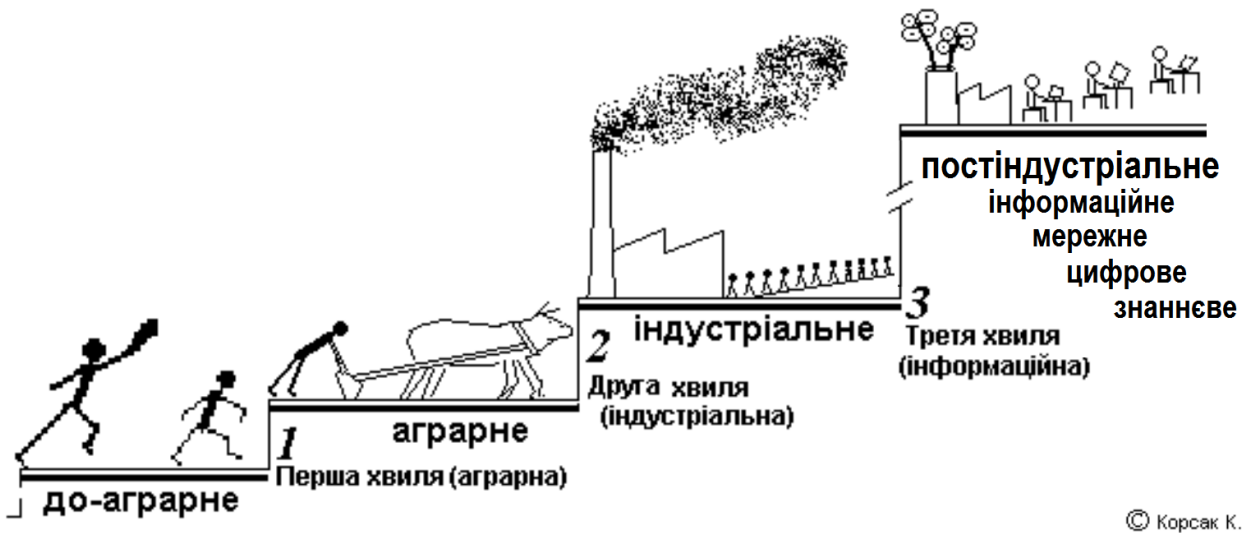

Рис. 1. Відтворення текстових ідей американського соціолога і футуролога Е. Тоффлера про чотири суспільства і «три хвилі» цивілізаційних переходів між ними та співвідношення їх висоти і впливовості (лексикон-2000)

Тоффлерівська «модель трьох хвиль» легко сприймається навіть через довгі текстові описи, а тому стала узгодженим стандартом світогляду і планування майбутнього в усіх відомих нам рішеннях і документах світових організацій (ООН, ЮНЕСКО, Світовий Банк, G20 та ін.), а також у статтях та інших творах загалу науковців і педагогів.

У них цілковито заперечується можливість існування нешкідливих для довкілля процесів виробничого характеру, хоч йде пропаганда зменшення шкоди від наявної промисловості переходом на смарт-виробництва і «зелені технології». Весь лексикон названих організацій та створених ними планів і рекомендацій спирається на поняття, що включені в рис. 1. Останнім часом вся увага концентрується навколо вказаних п'яти й інших назв «суспільства майбутнього», а з «цифровізацією» незрозуміло чому пов'язуються практично всі надії на порятунок людства від усіх небезпек.

Цей підхід став помилковим після поміченої нами в 2000 році появи і поступового збільшення кількості *ноотехнологій* (чи «ноосферних процесів»), що відрізняються від усього іншого «екологічною ідеальністю».

Тільки вони урятують людство від створених ним небезпек наданням усього потрібного для життєзабезпечення з одночасним усуненням вже накопичених пошкоджень всього середовища перебування Ното. Основний зміст цих слів відтворює авторський рисунок 2, перенасичений великим комплексом найновіших фактів з кількох молодих наук, що використовують все більш досконалі методи досліджень і проведення надточних вимірів.

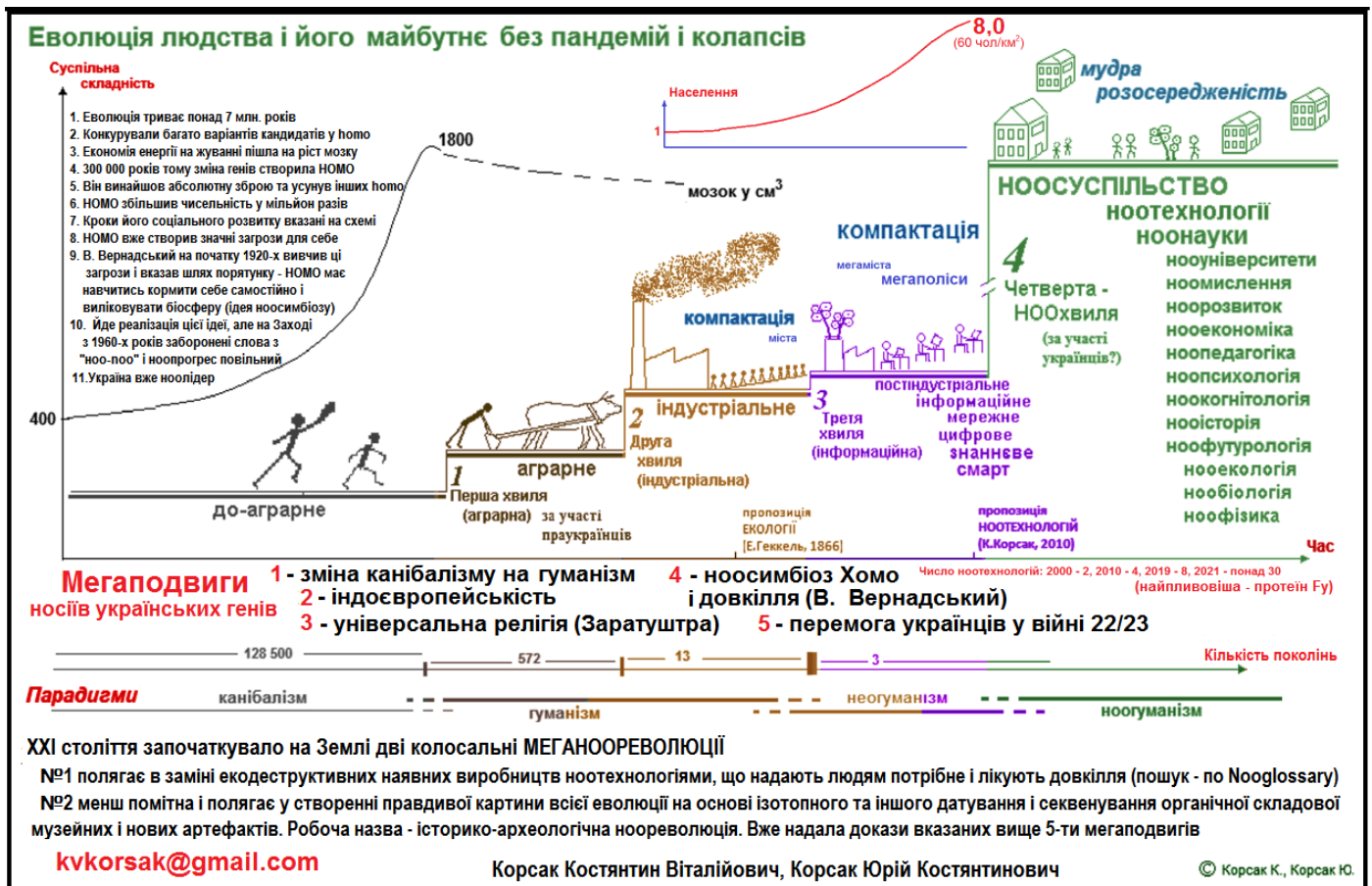

Рис. 2. Схема соціальної еволюції Номо з акцентуванням внесків у прогрес носіїв українських генів і головних понять з ноолексикону-XXI

З багатьох авторських відкриттів перше місце надаємо виявленню у 2000 р. серед багатьох сотень нанотехнологій двох рятівних для людства ноотехнологій (це були нанофотокаталізація і бактеріальне отримання біопластиків). Як вказано на рис. 2, термін «ноотехнології» ми винайшли в 2010 році, коли їх стало чотири. Але тільки з весни 2019 року кількість цих рятівних для людства процесів стала зростати по експоненті.

В даний момент ноотехнологій приблизно 40, але на Заході їх цілковито категорично заборонили згадувати і використовувати в усіх статтях для видань з величезного світу Sciences&Arts. Там літери «ноо» дозволені тільки для опису запропонованої французом П.Т. де Шарденом навколопланетної spirit-оболонки (простору поєднаних усвідомлених і неусвідомлених думок людей).

Такі дії цілком можна назвати «найбільшою інтелектуальною помилкою країна Заходу». Вони, а з ними разом і «більшість світу» ігнорують всі ноотехнології. Не помічають і не рекламують навіть найвпливовіші бактеріальні ноотехнології (як протеїн Fy, що знищить білковий голод на Землі разом з усім індустріальним тваринництвом [3]) не помічають навіть зараз, що доводять Давос-2022, вся недолуга сучасна діяльність ООН і навіть матеріали G20 для форуму 2022 року на Балі. У них немає жодної згадки про наявні рятівні ноотехнології.

І все ж ми всі маємо вагомим оптимістичні надії на те, що для привернення уваги до авторських нооідей доведеться чекати не 90 років (таким виявилось «запізнення» у випадку екологічних наук), а набагато менше. У скерованих «на Захід» творах ми розпочали використовувати таке семантичне співвідношення: «nootechnology ≡ wisetechnology ≡ mudrotekhnologii (ukr.)».

Серед багатьох наших наукових досягнень на другу позицію заслуговує створення теорії участі носіїв українських генів одразу в кількох «цивілізаційних мегалодвигах», перелік яких наведений на рис. 2. Це відкриття датується кінцем грудня 2021 року, ще до формулювання ідеї початку глобальної ноореволюції №2 в усій сфері гуманітарних і споріднених наук.

У багатьох своїх статтях ми вказували на те, що у XXI ст. з кожним роком удосконалювалися засоби ізотопних та інших фізичних і біологічних вимірювань віку артефактів, а нещодавно швидким і не надто дорогим стало дешифрування (секвенування) ДНК їх біологічної складової. Фактів стало так багато, що ми вже кілька років тому запропонували робочий термін «нооісторія» для всієї сукупності об'єктивних знань про віддалене минуле.

Але вирішальним поштовхом для формулювання опису на рис. 2 явища існування на планеті одразу двох меганоореволюцій (виробничої і духовно-гуманітарної) стали висловлювання тих наукових лідерів світу, які на практиці перетворюють їх у дійсність, примушуючи заново створити картину минулого, в першу чергу — появи і взаємодії племен, народів, етносів (слово «націй» вживати не будемо, адже це продукт «політичної творчості» і може змінюватися якщо не безперервно, то дуже часто).

Зокрема, провідний генетик планети Девід Райх зі США кілька місяців тому висловився дуже рішуче: «Наше розуміння цих взаємозв'язків найближчими роками стане проблемою, що ґрунтується на більш ретельному аналізі даних та погляді на них з нових точок зору. Ми робимо кілька кроків назад і розуміємо, що ключові події та стосунки суттєво відрізняються від моделі першого проходу (**першого наближення), яку ми спільно розробили. **Модель, у створенні якої я брав участь, хитається** (**акцентовано нами). Я знаходжу це захоплюючим і дестабілізуючим. І я хотів би взяти участь у спробі з'ясувати правду» [4]. В умовах нападу росіян нам відновлення правди і знищення брехні про українців потрібніше ще більше, як Д. Райху.

Саме так відбувалися у відповідального автора пошуки дуже давнього запитання «до себе»: яким чином сформувалася феноменальна і безприкладна для решти планети трипільська культура з її рівністю статей, миролюбністю і толерантністю? Відповідь надали новітні нооісторичні факти останніх двох-трьох років. Стала очевидною довга низка подій, що зумовили генетику українців і всю народно-трипільську культуру, прекрасний генетичний архетип поведінки. Віднайшлися докази того, що саме нашим пращурам Доля (чи може Бог?) доручив здійснити низку глобальних мегаподвигів, що детермінували більшу частину прогресу людства за останні 15 000 років.

Мегаподвигом №1 ми пропонуємо назвати здійснення пращурами українців і первинних європейських «фермерів» переходу від канібалізму до гуманізму, що відбувся на Близькому Сході (докази знайдені при розкопках у Гебеклі-Тепе, Чатал-Гьююк та інших місцях Анатолії).

Спершу пращури винайшли новий світогляд як основу праукраїнського архетипу, виховали на його основі нові покоління молоді, успішно одомашнили рослини і дрібні копитні. Відомі нам науковці помилялись у своїх теоріях, стверджуючи, що гуманізм з'явився тільки після появи стабільних селищ. Ми пропонуємо «біблійну» черговість подій: «Спочатку було Слово...» [5; 6]. Вся історія соціальної еволюції Хомо свідчить про формування великих колективів на основі привабливих ідей, а не через роздавання срібняків чи мішечків з гречкою. Першою розвиненою цивілізацією стала **пенеплена анатолійська цивілізація** наших пращурів, чий винаходи отримали **алювіальні цивілізації** дельта і заплави великих рік (Нілу і Межиріччя).

Заздрість агресивних сусідів та інші причини зумовили дрейф на Захід, де частина винахідників досягла Атлантики, а наші невисокі зростом пращури обрали чорноземи України й через поєднання генами з чоловічою гаплогрупою R1a мисливців-аріїв створили цілковито феноменальне явище — трипільську культуру, перелік і пояснення досягнень якої надто великі для цього тексту. Вкажемо тільки той вже цілком незаперечний факт, що наші пращури здійснили багато винаходів, створили економічну зону Великого Трипілля між Карпатами і Північним Казахстаном, що мала вирішальний технологічно-культурний вплив на значну частину Євразії.

В сукупності це стало «першим гуманістичним одуховленням світу» — **мегаподвигом №2**. Наслідком стала поява сім'ї індоєвропейських мов і відповідної культури.

Саме в ці часи в приатлантичному Заході агресивні носії гаплогрупи R1b, як довів Д. Райх, ліквідували «фермерів» разом з усім їх гуманізмом й надалі керувалися тим, що має назву «атлантичний архетип» з його страшними «досягненнями». Спроба агресорів винищити ще й слов'ян зазнала 3250 років тому такого фіаско, що нові напади на Схід поновилися через 2000 років. Ця перемога — досягнення поляків та українців, що живить їх палку єдність-2022.

Наприкінці часів зникнення приатлантичних європейських фермерів у східній частині Великого Трипілля у поселенні Синташта в степовому Заураллі жив наш генетичний пращур «Z», який став відомий як «Заратуштра». Він здійснив **індивідуальний мегаподвиг №3**, що полягає у винаході й поширенні першого варіанту універсального для всіх Номо релігійного вчення.

Ми пропонуємо вважати **мегаподвигом №4 носіїв українських генів** результати наукових досягнень нашого генія і нащадка запорізьких козаків В. Вернадського, здійснені на початку 1920-х років у Парижі. Їх чимало, але в цілості вони є правильною теорією будови Землі, законів біосфери і впливу на неї популяції Номо, передбаченням загрози колапсів і пропозицією способів порятунку через припинення деструкції довкілля ([7] та ін.).

Є вагомими підстави назвати героїчну участь українців у війні-2022 п'ятим мегаподвигом, але остаточну оцінку цього зробить майбутнє. Наше завдання у даний момент полягає в поширенні нооідей, виявлені та використанні все більшої кількості ноотехнологій і ноонаук. Дуже сподіваємося на те, що наші політичні лідери використають шанс України першою на планеті розпочати побудову ноосупільства і очолити ще одне українське «одуховлення світу»

Цього разу — нооодуховлення, а не антиекологічну побудову «Індустрії 4.0», яку нам нав'язують «давоські лощани».

3. Особливості появи G20 і вибір стратегії діяльності

Після наведення ноолексикону, необхідного для об'єктивного аналізу феномену «G20» з точки зору інтересів України і решти людства, можемо рухатися до досягнення цієї головної мети нашої статті.

Корисно хоч побіжно нагадати про те, що наприкінці XX ст. сумновідома «холодна війна» між СРСР і США, яка насправді була низкою безперервних збройних конфліктів різного обсягу, закінчилася розпадом першого з суперників і практично світовою радістю зі сподіваннями на всесвітній (популярними стали всі слова з літерами «глоба-») спокійний і «сталий» розвиток задля загального блага. Уламки СРСР отримали грандіозну допомогу від поблажливих «переможців» і Російська Федерація (РФ) мало не стала членом НАТО, керівники якого виявилися достатньо мудрими для збереження існування альянсу.

Та безліч прогностичних праць 1990-х років про «неминучість» позитивних світових змін в очікуваному «тисячолітті щастя» засвідчили свою обмеженість і помилковість через приплив сумних реалій, пов'язаних з жахами процесу розпаду Югославії, спробою лідерів РФ «миттєво» придушити прагнення чеченців стати незалежними і хоч частково «відшкодувати» всі історичні втрати і приниження, а також багато чого іншого. ООН та інші наявні об'єднання не стали «засобом пацифікації», а тут ще й здійснили свій глобальний удар фінансові потрясіння 1997-1998 років. Вони розпочалися в липні 1997 року у формі глибокої економічної рецесії у Таїланді, Індонезії, Малайзії і Південній Кореї, але невдовзі охопили «мало не всю Азію», включаючи й РФ з її повним дефолтом 17 серпня 1998 року.

Реакцією тогочасних лідерів світу на подібні надто поширені вже на всій планеті негаразди в управлінні та фінансах стала ідея створити допоміжний всепланетний орган для своєчасного реагування на ці загрози, адже ООН чи «Велика сімка (G7)» були створені для виконання зовсім інших завдань. «Фінансові менеджери G7» активно заворушилися наприкінці 1999 року, коли в останньому кварталі (26 вересня) було оформлене існування G20 як сукупності мало не довільно обраних з усіх континентів 19 держав і долученого до них колективного члена — Європейського Союзу.

Одразу ж однозначно було зроблено наголос на тому, що новий глобальний орган є всього лише *міжурядовим форумом*, має цілковито *дорадчі функції*, які приймаються через повний консенсус і скеровуються на всесвітню координацію економічної політики (пізніше це потроху трансформували в побажання *управління світовою економікою*) заради

- 1) *світової фінансової стабільності*;
- 2) *управління змінами клімату*;
- 3) *сталого розвитку* в аспектах ліквідації загроз для всього людства.

На форумах постійно присутні колись «недоприєднана» Іспанія, багато керівників і/чи представників міжнародних установ (МВФ, СБ, Міжнародного валютно-фінансового комітету, Комітету сприяння розвитку та ін.), а також запрошених волею країни-організатора представників сусідніх чи інших держав світу.

Спроби створити хоч якусь подобу «Секретаріату G20» виявилися цілковито неуспішними, тому кожен з наступних щорічних форумів організовує обрана країна своїми національними засобами за необхідної консультаційної й іншої підтримки інших членів G20. Форум-2022 був індонезійським за керівства її сьомого президента Джоко Відодо. Форум-2023 делегований (доручений) Індії, тому відповідатиме її прем'єр-міністр Наренда Моді.

Значний вплив матимуть, строго кажучи, три країни — Індія (2023), Індонезія (2022) і Бразилія (організатор форуму-2024), але якось так склалися світові події, що роль Китаю та його «суперечливого» керівника Сі Цзіньпіна може стати чи не найбільшою на всій планеті. Можемо частково пояснити таку ситуацію на форумі в Балі трирічним зникненням китайського лідера зі світової політики (він усамітнївся удома й переймався тільки «героїчною боротьбою» з коронавірусною пандемією). За ці три роки накопичилися серйозні «непорозуміння» між Китаєм і кількома впливовими державами, тому Сі Цзіньпін змушений був провести в Балі одразу кілька суперзустрічей.

G20 охоплює $\frac{3}{4}$ світової економіки і $\frac{2}{3}$ населення та інших подібних показників. Якщо не рахувати постійних екзальтованих ескапад не надто численних груп антиглобалістів, то серйозна критика G20 скерована на «недостатність складу» і вимушену неефективність рішень. Утім, вся історія останніх сторіч свідчить про те, що консенсусні прогнози і плани там гірші й помилковіші, чим більш численна група їх авторів (утримаємося від усіх відомих світових і національних прикладів).

До цього короткого загального опису G20 додамо таблицю 1, для якої з більших зібрань даних ми обрали тільки найістотніше.

Таблиця 1

Учасники G20: основні економічні показники (найновіші дані)

Учасники	Ном. ВВП млн. \$	ВВП по ППС млн. \$	Ном. ВВП на душу населення в \$	ВВП по ППС на душу населення в \$	Індекс людського розвитку	Населення	Площа км ²
----------	------------------	--------------------	---------------------------------	-----------------------------------	---------------------------	-----------	-----------------------

Австралія	1 724 787	1 615 286	66 408	62 192	0,951	26 141 369	7 692 024
Аргентина	630 698	1 207 228	13 622	26 074	0,842	46 300 000	2 780 400
Бразилія	1 894 708	3 782 763	8 857	17 684	0,754	217 240 060	8 515 767
Великобританія	3 198 470	3 776 044	47 318	55 862	0,929	68 492 933	242 495
Індія	3 468 566	11 665 486	2 466	8 293	0,633	1 406 632 000	3 287 263
Індонезія	1 289 429	4 023 501	4 691	14 638	0,705	279 088 893	1 904 569
Італія	1 996 934	3 022 162	33 740	51 062	0,895	61 095 551	301 336
Канада	2 200 352	2 240 390	56 794	57 827	0,936	38 743 000	9 984 670
Китай	18 321 197	30 074 380	12 970	21 291	0,768	1 448 401 200	9 596 960
Мексика	1 424 533	2 919 875	10 948	22 440	0,758	131 541 424	1 964 375
Німеччина	4 031 149	5 316 933	48 398	63 835	0,942	84 316 622	357 114
Південна Африка	411 480	949 846	6 739	15 556	0,713	61 060 000	1 221 037
Південна Корея	1 734 207	2 765 834	33 592	53 574	0,925	51 844 834	100 210
Росія	2 133 092	4 649 674	14 665	31 967	0,822	145 807 429	17 098 242
Саудівська Аравія	1 010 588	2 018 260	27 941	55 802	0,875	36 168 000	2 149 690
США	25 035 164	25 035 164	75 180	75 180	0,921	337 341 954	9 833 517
Туреччина	853 487	3 320 994	9 961	38 759	0,838	85 551 932	783 562
Франція	2 778 090	3 688 323	42 330	56 200	0,903	68 305 148	640 679
Японія	4 300 621	6 109 961	34 358	48 813	0,925	125 592 404	377 930
Європейський Союз	16 613 060	24 048 856	37 276	53 960	0,900	446 828 803	4 233 262

Поступаються Україні за територією чотири країни (Південна Корея, Великобританія, Німеччина і Японія), за населенням — три (Австралія, Саудівська Аравія і Канада). Порівнювати економічні показники не будемо — немає надій на позитивні емоції.

Детальний аналіз заключних рекомендацій різних попередніх зібрань G20 проводити не будемо і сконцентруємося на особливостях остатнього форуму на Балі.

4. Ще раз про «роль особистості в історії»

Відмовляючись від спокуси написати на цю тему десяток-другий сторінок прикладів, аналізів і мультидисциплінарних рефлексій, обмежимося цілковито необхідними для нашої статті описом «сучасного індонезійського щастя» — президента Джоко Відодо. Якщо всі попередні національні керівники Індонезії мали більші чи менші політичні, економічні чи інші «тили», то народжений 21 червня 1961 року в найбідніших нетрях феноменально перенаселеного острова Ява незаперечний лідер та улюбленець абсолютної більшості громадян Джокові Відодо самотужки «зростав з нуля» (він сам погоджується на «народний» варіант прізвища «Джокові» для «неспівпадання» з надто поширеним в Індонезії чоловічим іменем «Джоко»).

Острів Ява (місцева назва — Джава) серйозна місцина для формування людської витривалості і впертості. Маючи упр'ятеро меншу від України територію з десятками активних і пасивних вулканів, Ява об'єднала щонайменше половину населення всієї Індонезії — мало не учетверо більше, як сучасна Україна. Родина

Джокові через бідність кілька разів «вимушено змінювала місце проживання» в трохи віддаленому від моря й наближеному до гірських лісів середнього розміру місті Суракарта з багатою історією і кількома ВНЗ.

Сім'я була чималою і дружною (Джоко мав трьох сестер), в якій «всі працювали на всіх». Вже у ранньому підлітковому віці Джоко не переймався (на відміну від Володі Путіна) своїм статусом в місцевому дворовому «дитячому колективі», а більшість часу витрачав на навчання і традиційні підробітки (вуличного рознощика, міні-вантажника тощо). Доклав особливих зусиль для запозичення від батька ремесла тесляра й різьб'яра і досягнув певних успіхів у виготовленні сувенірних продуктів. Це не тільки сприяло добробуту рідних, а й сформувало чоловічу особистість і спроможність створювати щось краще від інших. Не дивно, що подальшу освіту він скерував на отримання фаху професіонала в сфері свого зацікавлення й закінчив у 1985 році найстаріший у країні державний Університет Гаджа Мада за спеціальністю інженера лісового господарства.

Можливо, що не надто впливові «тили» не обіцяли йому кар'єрних успіхів у державних установах, тому він урешті «покинув службу» й спромігся об'єднати доступні ресурси для створення приватного виробництва меблів для продажу в Індонезії і за кордоном. Сучасні знання і професійність забезпечили успіх. На молодого підприємця звернули увагу «місцеві політичні сили» й спокусили можливістю розширити коло добрих справ далеко поза межі родини — на все рідне для нього місто. Наслідком стало те, що в 2005 році став мером Суракарти.

Все життя і попередня професійна підготовка наче готували його до виконання цих функцій. Долаючи опір заздрісників та недоброзичливців, Джокові Відодо доволі швидко обмежив хабарництво і «представницькі витрати» й довів до конкретних результатів цілковито необхідні й масштабні соціально-економічні та адміністративні трансформації. На перевиборах за молодого мера проголосували понад 90% їх учасників. Слава про омолоджене місто перетнула межі Індонезії й Соло-Суракарта (місто, яке ніколи не спить) стала світовою знаменитістю, а його мер у 2012 році отримав Всесвітню премію для мерів 3-го ступеня за «трансформацію міста, яке страждає від злочинності, в обласний центр культури та мистецтва, що дуже привабливий для туристів».

Політичні лідери і населення столиці Індонезії Джакарти оцінили спроможності Джокові Відодо й зумовили в 2012 році його перемогу на виборах губернатора Джакарти, а через два роки — досягнення статусу Президента всієї Індонезії. Особисті враження від труднощів пересування в столиці й інформація про пришвидшення її занурення в море (причина — грандіозне вилучення води з підземних шарів) спонукали Джокові Відодо докласти особливих зусиль до формування всенародного усвідомлення необхідності створення Столиці-2. Преса вказує на те, що він особисто відвідав кілька новостворених столиць в різних кінцях планети й віднайшов найкращий варіант — скопіювати австралійську Канберру на безпечному й захищеному від природних катаклізмів острові Борнео.

Всенародно обрали нову назву — Нусантара (індонез. — «Архіпелаг»). Це слово побутує як заміна офіційної назви держави). От тільки невдовзі «індонезійське щастя» через вичерпання повноважень змушене буде продовжити реалізацію своїх задумів в новому статусі. Можливо — новообраного губернатора провінції Нусантара на південному сході Борнео мало не в географічному центрі своєї Вітчизни.

5. Загальна інформація про форум G20 на Балі

На наш погляд — це цілковито унікальна подія з поєднанням настільки великої кількості чинників, що їх неможливо хоча б побіжно охарактеризувати в нашій статті. Якщо ж будувати піраміду пріоритетів й ранжувати впливи за їх актуальністю, то досить легко помітити факт спроби перетворення 17-го Балійського форуму в першорядного значення світову подію, яка була розпочата в 2021 році ще до надання Індонезії обов'язку її підготовки і проведення 15-16 листопада 2022 року. Слід врахувати явище швидкого просування Джокові Відодо по щаблях інтелектуального світового реноме після успішного виконання функцій спершу губернатора Джакарти й невдовзі не менш складної діяльності Президента Індонезії. Ми в Україні жили далеко від цих подій, тому й не знали того, що він поступово ставав одним з центрів світової уваги і поваги через мудрі виступи і рішення, через формування «доктрини Відодо» та ін. Спершу з'явився в світовому списку «найвидатніших мислителів», а з 2014 року прогресує серед 50 «найбільших світових лідерів».

Тому він радо приступив до підготовки Балійського форуму в щирому сподіванні на перетворення G20 в лідера прогресу на планеті в межах трійки «статутних цілей» — прискорення економічного поступу, усунення кліматичних загроз і забезпечення сталого розвитку як шляху ліквідації екологічних та інших негараздів. Висловимо власне переконання в тому, що надії на вказане лідерство він ґрунтував на кількісній перевазі в G20 країн, які не тільки не були членами G7, а й мали власні погляди і на досягнення вказаної «трійки цілей», і на вирішення багатьох інших проблем світового значення. Тут не могло бути мови про те, що Джокові Відодо згуртує й очолить з десяток лідерів «екс-третього і третього світу», скерувавши їх на конфронтацію з G7 чи ООН. Але він в усіх своїх діях упродовж 2022 року намагався розширити «коло найбільш впливових» поза надто вузькі межі традиційних «керівників світу» й перетворити Балійський форум в початок фінансово-політичного «дооб'єднання» світу задля прискорення глобального прогресу. Напевно, він просто мріяв про поширення свого досвіду організації населення керованих ним індонезійських міст на всю планету.

Та цього разу «Доля» виступила проти Джокові Відодо не тільки через інтенсифікацію пандемії COVID-2019, а й у формі неочікуваної для всіх спроби В. Путіна повторити «кримський спосіб підвищення свого реноме» шляхом блискавичного захоплення довжелезними колонами бойових машин і Києва, і практично всієї території України. Д. Відодо доклав безперечних зусиль не стільки для порятунку свого початкового задуму, вже втіленого у проект кінцевої Декларації-2022, скільки для припинення цілковито незрозумілого для нього воєнного конфлікту. Можна лише уявити глибину світоглядної прірви між ним і Путіним, насамперед, у змісті найвищих життєвих цінностей і чисто людських чоловічих обов'язків.

Повернувшись додому після літніх контактів з Зеленським, Путіним і багатьма іншими провідними політиками, Джокові Відодо продовжив розвиток плану створення нової столиці, а для Балійського форуму сконцентрувався на збереженні хоча б основної частини підготовленої Декларації й притлумлення в ній всіх згадок про розгортання «третьої світової війни Добра проти Зла» заради збереження головного змісту і програми запланованого руху до виконання «трійки завдань» діяльності G20.

З точки зору інтересів України, Джокові Відодо зробив корисну справу, ліквідувавши В.Путіну можливість на Балі пропагувати свої «пацанські» погляди і переконувати планету в корисності переходу до «нормальної конкуренції та природних правил співжиття». Росія наробила дурниць в час своєї короткої присутності, форум не перетворився в сварку, провідні лідери (не будемо уточнювати) мали змогу для прямого спілкування й досягли бажаних узгоджень, а Україна стала неформальним і безсумнівним «переможцем» 17-го Балійського форуму G20.

Виступ В. Зеленського не радикалізував всю атмосферу Форуму-2022, але наступного разу він прибуде в Нью-Делі з набагато вагомішими і впливовішими пропозиціями, якщо його оточення і ми всі разом докладемо певних зусиль для цього.

6. Особливості і головні недоліки Декларації Балійського форуму G20 та висновки «для всіх»

Текст цього документу вже належить історії світової політики [8]. Він є колективним утвором з усіма негативами консенсусного узгодження мало не кожних двох-трьох слів, що робить його «маловпливовим» й позбавленим нових ідей, а також складним для використання через рекордний обсяг — мало не утричі довший від всього написаного нами до цих рядків. Немає сумнівів у тому, що Балійська Декларація G20 не стане об'єктом вивчення політиків і науковців світу, а цікавість журналістів до G20 поновиться тільки перед 18-м форумом у Нью-Делі.

Декларація упорядкована простою нумерацією 52 пунктів (сентенцій у вигляді окремих абзаців) і не має диференціації на більші частини за переважним змістом. Як виняток, процитуємо тільки перші три пункти через їх важливість для українців:

«1. Чотирнадцять років тому лідери G20 зустрілися вперше, зіткнувшись із найсерйознішою фінансовою кризою нашого покоління. Як великі глобальні економіки, ми визнали, що колективно несемо відповідальність і що наша співпраця необхідна для глобального економічного відновлення, подолання глобальних викликів і закладення основи для сильного, сталого, збалансованого та інклюзивного зростання. **Ми визначили G20 головним форумом для глобальної економічної співпраці, і сьогодні ми підтверджуємо нашу відданість співпраці, оскільки ми знову вирішуємо серйозні глобальні економічні виклики.**

2. Ми зустрілися на Балі 15-16 листопада 2022 року, у час безпрецедентної багатомісрної кризи. Ми пережили руйнування, спричинені пандемією Covid-19, та інші виклики, включаючи зміну клімату, яка спричинила економічний спад, зростання бідності, уповільнило глобальне відновлення та завадило досягненню Цілей сталого розвитку.

3. Цього року ми також стали свідками подальшого негативного впливу війни в Україні на світову економіку. Була дискусія з цього питання. Ми повторили нашу національну позицію, висловлену на інших форумах, включаючи Раду Безпеки ООН і Генеральну Асамблею ООН, яка в Резолюції № ES-11/1 від 2 березня 2022 року, прийнятій більшістю голосів (141 голос за, 5 проти 35 утрималися, 12 відсутні) **рішуче шкодує з приводу агресії Російської Федерації проти України та вимагає її повного та безумовного виходу з території України.** Більшість членів рішуче засудили війну в Україні та підкреслили, що вона спричиняє величезні людські страждання та посилює існуючу вразливість світової економіки — стримує зростання, посилює інфляцію, порушує ланцюги поставок, посилює енергетичну та продовольчу безпеку та підвищує ризики для фінансової стабільності. Були інші погляди і різні оцінки ситуації та санкцій. Визнаючи, що G20 не є форумом для вирішення проблем безпеки, ми визнаємо, що проблеми безпеки можуть мати значні наслідки для світової економіки» [9]

Росія одразу ж спробувала використати своє членство в G20 для повного усунення з Декларації неприємних слів (війна, спричинення страждань та ін.) й не оцінила «дипломатичності» останніх двох речень. Загальна нехоть до Лаврова була такою виразною, що червоні від люті «рашисти» одразу ж покинули Балі й засвідчили свою безмежну злість масовим ракетним обстрілом енергосистеми України 16 листопада — аж 96 ракет з марним сподіванням на кількатижневу темряву на більшій частині її території.

З цитати випливає, що всі перші пункти присвячені констатації формування на планеті багатомірної кризи після появи COVID-19 і спроби Росії порушити стійкість міжнародного права, підписаних угод і поширити ідею застосування ядерної зброї. Підкреслимо — всі, хто залишився на форумі до його кінця, визнали цілковито неприпустимим навіть розмови при якійсь варіанті звернення до подібних засобів, спроможних ліквідувати всі ознаки розумного життя на планеті.

Пункти 6-10 стосуються наявної світової продовольчої кризи і пропозицій її вирішення через поліпшення логістики й вкладення більших ресурсів аж до досягнення глобальної продовольчої безпеки. Україна згадана в Декларації двічі. Перший раз — в уже цитованому пункті 3, а другий — у пункті 8, що стосується транспортування нашого зерна в 2022 році.

Якщо пункти 11-13 коротко повторюють все традиційне у темі «зміна клімату і вуглецева нейтральність», то в 14-16 розгорнуте широке бачення проблем порушення біологічного різноманіття і його негативних наслідків.

Ще довшим є текст пунктів 18-23, які стосуються розвитку пандемії COVID-19, появи загрози мавпячої віспи, потреби розвитку національних систем охорони здоров'я, а також розширення світової кооперації для зменшення цін і надання якісних вакцин і ліків всім громадянам.

Вражає повна категоричність всіх висловлювань у пунктах 24-27 про домінування «цифровізації» і поширення її в економіку і побут через удосконалення платежів (пункти 28-34). Ця тема плавно переходить в аналіз криптовалют і констатацію руху до тотальної автоматизації (індустрія 4.0 не згадана, але запропоновано якомога швидше індустріалізувати всі країни в Африці і поза нею, що не досягли цієї стадії).

Пункти 40-43 присвячені аналізу світових еміграційних явищ і можливим фінансовим та іншим засобам для зменшення негативних наслідків. Ця тема в пунктах 44-46 плавно переходить у сприяння прогресу освіти і науки з наголосом на досягнення гендерної рівності. Вказано, що це сприятиме усуненню негараздів на світовому ринку праці.

Наприкінці (47-50) дійшла черга до рекомендації сприяння світовому туризму і розвитку культури, а також концентрації засобів усунення все ще поширених негативних явищ — корупції, підкупів, відмивання грошей, різноманітних видів тероризму тощо. Відзначено актуальність створення системи міжнародних стандартів щодо віртуальних активів.

Заключні пункти 51-52 присвячені подякам і переліку десятків міжнародних організацій, що заслужили згадки про них.

Підкреслено, що всі чекатимуть нової зустрічі в Індії у 2023 році, у Бразилії у 2024 році та в Південній Африці у 2025 році.

Закінчимо наш стислий опис змісту Балійської Декларації констатацією того, що не тільки вона, а й всі відомі нам журналістські і наукові матеріали з цього приводу послуговуються лексиконом-2000 і спираються на уявлення рис. 1. Ніхто й жодного разу не звернувся до ноолексикону-XXI і не запропонував вирішувати продовольчі й безліч інших загроз через використання бактеріальних і багатьох інших ноотехнологій і ноопроцесів.

7. Короткі висновки для українців та «для всіх»

Залишимося з переконанням, що читачі даремно витратили час на ознайомлення з нашою статтею. Змушені додатково наголосити на тому, що наш рис. 2 перебуває в затінку й ще не отримав навіть мільйонної частки тієї уваги, що в світових ЗМІ припала шведській школярці Греті Тунберг за її екзальтовані звинувачення поведінки і дій усього старшого від неї населення Землі.

Тимчасом, ми пропонуємо не черговий «заклик до хорошої поведінки», а реальні, доступні та ефективні засоби порятунку всіх восьми мільярдів наших сучасників та їхніх нащадків від наявних і майбутніх глобальних загроз. Першим невеликим успіхом відповідального автора в цьому напрямі була стаття [10], з якою познайомилися десятки тисяч осіб, розпорочених в більшій частині сучасних держав. Було трішки слів підтримки, але через явище категоричної заборони «в розвиненому світі» ноолексикону-XXI (слів з «поо-») від редакцій видань Sciences&Arts на всі наші пропозиції нооматеріалів ми не отримали жодної реакції, жодної відмови хоча б з короткими поясненнями. Тотальне мовчання.

Очевидно - в цих умовах ми цілковито зобов'язані в межах свого громадянського обов'язку і вимог професійної етики активізувати свої спроби поширення інформації про ноонауки і ноотехнології у сподіванні, що відновлення мирного життя Вітчизни відбуватиметься через дешеві й доступні ноотехнології і ноопроцеси 7-го укладу, що G20 і решта планети виконають давню пропозицію В. Вернадського рухатися не до «ще більшого індустріалізму», а до ноосимбіозу людства і всього довкілля. Тому й пропозиції учасників Балійського форуму G20 швидко і цілковито «індустріалізувати Африку і цифровізувати весь світ» ми вважаємо «невибачально помилковими».

Перешкоди на шляху до по-справжньому «дорослого» прогресу всієї популяції Номо пов'язані не тільки з наявністю у кожного та усіх разом мало не сотні негативних видових характеристик мислення і дій (а от позитивних - приблизно дюжина), а й з поглибленням розриву між, якщо можна так сказати, «світом науки» і «світом політики та управління». Чисельно набагато переважає перший, але другий з часів світових та менших

війн все ще зберігає повноту влади в усіх аспектах, зокрема, він може засобами пропаганди без труднощів створити в головах абсолютної більшості громадян бажаний для себе образ світу і довкілля, що радикально відрізняється від реального (процес доволі швидкий, як засвідчує «міжвоєнна» Німеччина і Росія початку ХХІ ст.).

Науковці й більшість громадян доволі наївно вважають, що державні лідери одночасно входять в ареопаг наймудріших, не усвідомлюючи їх багатосторонньої обмеженості. Абсолютна більшість суб'єктів зі світу політики та управління отримувала настільки профорієнтовану гуманітарну освіту, що майже нічого не знають про відмінності між ядрами, атомами і молекулами (чи не єдиний виняток - А. Меркель). Вони неспроможні самостійно опрацювати статті провідних науковців не тільки в спеціалізованих виданнях, а й у науково-популярних (ці слова на початку 1990-х відповідав автор чув у Страсбурзі від усіх членів Комітету з освіти Ради Європи, які висловили потребу хоча б у короткій лекції про головні наукові успіхи, знання про які пріоритетно необхідні для сфери освіти і виховання). Якщо цілковито дикі вибрики В. Путіна мають в основі глибокі «підліткові травми» і отримання професії «професійного провокатора» (чому цього не помітили всі, хто домінує у ЗМІ та Інтернеті?), то безперервна низка хибних рішень абсолютної більшості світових політиків є наслідком професійного невігластва у стратегії управління державою й ноонаукових досягненнях

Колектив авторів цієї та інших праць Київського клубу АНТИКОЛАПС не втомлюється слідкувати за прогресом наук не тільки через погляди на заголовки матеріалів у рубриці «Наука і техніка» (все частіше вони виявляються «жахливо неправильними»), а й шляхом порівняння повідомлень у першоджерелах чи авторитетних мультидисциплінарних виданнях. Ми, наприклад, нещодавно отримали безперечну приємність прочитати про те, що в Європі один лазер, одне скловолокно «і ще дещо» дало змогу передати мало не *подвоєний трафік всього сучасного Інтернету* [11]. Але зустріли також щось суперечливе - Штучний інтелект у секторі аудіокниг розпочав темброприємним базіканням відбирати заробітки в їх авторів...

Значно глобальніші наслідки повинні мати колективні наукові відкриття в темі «епідемія глобального ожиріння», сконцентровані в огляді [12]. Його автори в розпачі - «гормоноподібні» речовини з практично всіх пластиків отруїли мало не «абсолютно все!» Можливо, їх розпач зменшиться і зникне, якщо вони усвідомлять, що бактеріальні й інші ноотехнології спроможні «одномоментно і комплексно» ліквідувати всі наявні витoki вказаної епідемії і, ми переконані в цьому, багатьох інших.

Ми легко могли б розширити зміст попереднього абзацу до кількох статей з результатами нашого перманентного моніторингу наукових і ноонаукових досягнень, але залишимо цю справу на наступні публікації Клубу.

Будемо вдячні за пропозиції обрання найцікавіших для вас тем і проблем.

Просимо не забувати про рис. 2 і максимально активно використовувати його в усіх можливих позитивних цілях.

Слава Україні !

Список використаних джерел

1. Korsak, K., Korsak, Y., Kochubej, N., Nesterova, M., Lyashenko, L. & Pokhresnyk, A. (2020) **Transdisciplinary Analysis of the Forecast of Nonlinear Nooevolution of Mankind in the XXI Century.** *Humanities Studies.* 4(81). 45-59 (DOI: <https://doi.org/10.26661/hst-2020-4-81-03>) (URL: <http://humstudies.com.ua/article/view/209391/209684>) [in English] (1,0)

2. Korsak K., Talanchuk P., Davydenko G., Kiryk T., Pokhresnyk A., Korsak Yu and others (2022). **Ancient noopredictions V.I. Vernadsky and their current consequences for the world, Ukraine and Russia.** *International scientific journal «Grail of Science», №14-15 (May; 2022) with the proceedings of the: III Correspondence International Scientific and Practical Conference “Scientific researches and methods of their carrying out: world experience and domestic realities”, May 27th, 2022 by NGO European Scientific Platform (Vinnytsia, Ukraine) LLC International Centre Corporative Management (Vienna, Austria).* Pp. 469-486. (DOI 10.36074/grail-of-science.22.10.2021. 084) (URL: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/grail-of-science/issue/view/27.05.2022/749>) (in Ukrainian)

3. **Nature's Fynd (Sustainable Bioproducts LLC)** (URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Nature%27s_Fynd) Appeal 10-01-2023

4. Shaw D. (2022). **Telling Humanity's Story through DNA. Geneticist David Reich rewrites the ancient human past** / *Harvard Magazine*, 124, 6, July-August (URL: <https://www.harvardmagazine.com/2022/07/feature-ancient-dna>). Appeal 7-11-2022

5. Korsak, K. (2021). **The origins of the proto-Ukrainian archetype from the Neolithic Homo transition from cannibalism to humanism.** *Vyshcha shkola - High school.* №12(208). 62-76.

6. Korsak, Yu.K.(2022). **On the fundamental foundations of noophilosophy (wisephilosophy) and a new approach to the Neolithic revolution.** *International scientific journal «Grail of Science», №16 (June; 2022) with the proceedings of the: III Correspondence International Scientific and Practical Conference “Globalization of scientific*

knowledge: international cooperation and integration of sciences”, June 17th, 2022 by NGO European Scientific Platform (Vinnytsia, Ukraine) LLC International Centre Corporative Management (Vienna, Austria). Pp. 333-347. (DOI 10.36074/grail-of-science.22.10.2021.059 (URL: <https://archive.journal-grail.science/index.php/2710-3056/issue/view/17.06.2022/3>)) (in Ukrainian)

7. Vernadsky W. (1925). **L'autotrophie de l'humanite** // *Revue generale des sciences*. 1925. No. 17/18. Pp. 495–502 (URL: <http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k171004/f500.item.zoom>). Appeal 7-011-2022

8. **G20 BALI LEADERS' DECLARATION**. Bali, Indonesia, 15-16 November 2022. URL: https://d1fdloi71mui9q.cloudfront.net/AoiUxBV4QbyF0cMIHxxM_G20%20Bali%20Leaders-%20Declaration%2C%2015-16%20November%202022%2C%20incl%20Annex.pdf

9. **G20 leaders issue longest declaration ever in Bali, Indonesia: Here are the crises they plan to tackle** (URL: <https://todaynewsafrika.com/uk/g20-leaders-issue-longest-declaration-ever-in-bali-indonesia-here-are-the-crises-they-plan-to-tackle/>) 16-11-2022. (in Ukrainian) Appeal 10-01-2023

10. Korsak, K.V. (2015). **21st Century Noofuturology: Conditions for Saving the Homo Sapiens Sapienses Population**. RELGA, 1(289). URL: <http://www.relga.ru/Environ/WebObjects/tgu-www.woa/wa/Main?textid=4061&level1=main&level2=articles>. [in Russian] Appeal 10-01-2023

11. Barsky, R. (2023). **New chip revolutionizes the Internet** (URL: <https://naukatehnika.com/novyij-chip-revoljuczioniziruet-internet.html>). [in Russian] Appeal 7-01-2023

12. Berezin, A. & Orlov, M. (2023). **Not fast food: ordinary plasticizers caused a worldwide epidemic of excess weight** (URL: <https://naked-science.ru/article/nakedscience/vsemirnaya-epidemiya>). [in Russian] Appeal 9-01-2023

Алфавітний список членів науко-дослідної групи.

Відкритий до розширення

Антонюк Людмила Анатоліївна, ст. викл., Ун-тет менеджменту освіти НАПН України;
Артемов Володимир Юрійович, д.п.н., доцент, професор кафедри Національної академії Служби безпеки України, м.Київ;

Бойчук Олена Сергіївна, ст. викл., Київ. нац. економ. ун-тет ім. Вадима Гетьмана);

Бойчук Наталія Олександрівна, маг. філ., Київ. нац. ун-тет ім Тараса Шевченка;

Гребенюк Анастасія Олександрівна, аспір., ст. викл., Відкритий міжнародний ун-тет розвитку людини «Україна»;

Григор'ян Микола Борисович, к.т.н., доц., Черкаський ін.-тут пожеж. безпеки ім. Героїв Чорнобиля Нац. ун-ту цивільного захисту України;

Гриценко Марина Василівна, к.ф.н., ст.н.с. Інституту вищої освіти НАПН України;

Давиденко Наталія Вікторівна, ст. викл., Київський медичний університет;

Давиденко Ганна Віталіївна, д.п.н., проф., Відкритий міжнародний ун-тет розвитку людини «Україна»

Давиденко Віталій Володимирович, д.політ.н., доцент, Відкритий міжнародний ун-тет розвитку людини «Україна»

Дзвінчук Дмитро Іванович, д.ф.н., проф., Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу;

Донець Зоя Федорівна, к.п.н., Комітет з охорони культурної спадщини Національної Ради Жінок України

Дударенко Людмила Валеріївна, к.філ.н., Міжнародна академія екології та медицини;

Дяковський Дмитро Анатолійович, к.е.н., професор, Інститут екології, економіки і права, м. Київ;

Євтодюк Антоніна Володимирівна, к.ф.н., доцент, гештальт-консультант, м.Луцьк;

Журбинський Дмитро Анатолійович, к.т.н., доц., Черкаський ін.-тут пожеж. безпеки ім. Героїв Чорнобиля Нац. ун-ту цивільного захисту України

Калакура Ярослав Степанович, д.і.н., проф., Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Калакура Олег Ярославович, д.політ.н., проф., Ін-тут політ. і етнонац. досліджень ім. І.Ф.Кураса НАН України

Києнко-Романюк Лариса Анатоліївна, к.п.н., доц., Вінницька акад. неперервної освіти;

Кірик Тамара Вікторівна, к. пед. н, доцент, ПВНЗ «Київський медичний університет»

Клепко Сергій Федорович, д.ф.н., доцент, Полтавський ін.-тут підвищення кваліфікації вчителів;

Кнодель Людмила Володимирівна, д.п.н., проф., Київський ун-тет ім. Бориса Грінченка;

Кобельський Тарас Володимирович, магістр з біології, КНУ імені Тараса Шевченка

Ковалів Олександр Іванович, д.е.н., ст.н.співр., Інститут агроєкології і природокористування НААН України

Коломієць Олена Вікторівна, к.філол.н., доц., Таврійський нац. ун-тет імені В.І. Вернадського

Корнієнко Віра Григорівна, м.філол., Інститут екології, економіки і права, м. Київ;

Колінько Яків Іванович, ст. викладач., Київський медичний університет, Україна

Корсак Костянтин Віталійович, д.ф.н., проф., ПВНЗ «Київський медичний університет» (відповідальний автор);

Корсак Олена Іванівна, м.фіололоб Національний педагогічний університет ім.. М.П. Драгоманова
Корсак Юрій Костянтинівич, к.ф.н., ст.н.сп., Інститут вищої освіти Національної акад.. педагогічних наук, м. Київ;

Кузьмінець Микола, д.техн.наук., Національний транспортний ун-тет, м.Київ;
Кузьмінець Оксана, к.с/г.н., Націон. ун-тет біоресурсів та природокористування, м.Київ;
Кулик Оксана Миколаївна, здобувач Інституту вищої освіти НАПН України;
Лісовська Любов Володимирівна, проректор Інституту екології, економіки і права, м. Київ;
Лук'яненко Ігор Володимирович, магістр з фінансів, МАУП, м. Київ
Ляшенко Лариса Миколаївна, к.п.н., доцент, Київський нац. ун-тет імені Тараса Шевченка;
Максименко Геннадій, ГО «Центр-99», голова правління, здобувач PhD, м. Київ;
Максименко Олена Валеріївна, ГО «Центр-99», засновник Наукового сектору, м. Київ;
Мартинюк Сергій Якович, воїн, письменник, краєзнавець, журналіст, громадський і політичний діяч України;

Михайлюта Валентина Петрівна, к.ф.н. доцент Інституту журналістики КНУ імені Тараса Шевченка;
Михайлюта Ольга Олександрівна, кандидат наук із соціальних комунікацій;
Муляр Галина, к.іст.н., доцент, Академія праці, соціальних відносин і туризму, м.Київ;
Павловський Є.А., м.іст.н., каф. укр. та лат. мов, ПВНЗ «Київський медичний університет»;
Парапан Василь Борисович, директор Центру «Практична філософія», м. Київ;
Петрукович Світлана Вікторівна, к.п.н., доцент, Ніжинський ДУ імені Миколи Гоголя;
Пилипенко Світлана Павлівна, к.ф.н., доцент, Київський медичний університет;
Поляк Ольга Вікторівна, к.п.н., доцент, Київський нац. ун-тет імені Тараса Шевченка;
Похресник Анатолій Костянтинівич, к.ф.н., доц., дир. Київ. техн. електор. приладів, Президент спілки ректорів України

Руденко Василь Юрійович, д.п.н., проф., Відкритий міжнародний ун-тет розвитку людини «Україна»;
Руденко Юрій Дмитрович, д.п.н., проф., Відкритий міжнародний ун-тет розвитку людини «Україна»;
Сергійчук Володимир Іванович, д.і.н., проф., Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Соловей Ніна Василівна, к.філ.н., доцент, Київський нац. ун-тет імені Тараса Шевченка;
Сонько Сергій Петрович, д.геогр.н., проф., Уманський національний ун-тет садівництва;
Таланчук Петро Михайлович, д.т.н., проф., Президент Відкритого міжнародного ун-ту розвитку людини «Україна»;

Таланчук Ірина Володимирівна, к.правн.н., Відкритий міжнародний ун-тет розвитку людини «Україна»;
Тарутіна Зінаїда Євгенівна, к.мед.н., экс-працівник Інституту вищої освіти НАПН України;
Тименко Володимир Петрович, д.п.н, проф., зав.каф. мультимедійного дизайну, Київський нац. ун-тет технологій та дизайну;

Томіна Ю.О., к.п.н., доц., Київський нац. торговельно-економічний університет;
Тополь Ольга Володимирівна д.ф.н., проф., Нац. пед. ун-тет імені М.П.Драгоманова;
Тростянецький Олексій Іванович, аспірант, Нац. пед. ун-тет імені М.П.Драгоманова;
Уваркіна Олена Василівна, д.ф.н., проф., Нац. техн. ун-тет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»;

Ховпун Олексій С., к.юрид.н., зав. каф., Академія праці, соціальних відносин і туризму;
Чорний Олександр Олексійович, д.ф.н., проф. Національний університет «Чернігівський колегіум» ім. Т.Г.Шевченка;

Чорнойван Ганна Петрівна, к.п.н., Інститут вищої освіти НАПН України;
Чухліб Тарас Васильович, д.і.н., ст.н.співр., Відкритий міжнародний ун-тет розвитку людини «Україна»
Шакун Наталія Валеріївна, к.ф.н., доц., зав. кафедри філософії і суспільних наук НУ "Чернігівська політехніка";

Шевченко Сергій Леонідович, д.ф.н., проф., кафедра філософії, біоетики та історії медицини НМУ ім. О. О. Богомольця;

Шевчук Ірина Костянтинівна, ст. викл. Київський медичний університет;
Шугалій Наталія Євгенівна, к.п.н., доц., Ніжинський нац. ун-тет імені Миколи Гоголя;
Юрій Михайло Федорович, д.і.н., проф., Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Яцків Ярослав Степанович, д.ф-м.н., академік Національної академії наук України.

Кафедра української та латинської мов ПВНЗ «Київський медичний університет»: **Бабасєвська** Тетяна Григорівна; **Білозьоров** Володимир Олександрович; **Боголюбова** Марина Михалівна; **Вихор** Віктор Григорович; **Луценко** Тетяна Леонідівна; **Ляліна** Ольга Олександрівна; **Онкович** Ганна Володимирівна; **Редько-Шпак** Леся Вікторівна; **Рихлік** Людмила Петрівна; **Флегонтова** Наталія Миколаївна; **Бикова К.С.**, **Гордієнко А.М.**, **Коротун О.О.**, **Павловський Є.**, **Рибалко Г.М.**

10-01-2023